

De wallen in de Eijckensteinsche laan zijn beschreven door Mr. F. N. M. Eyck van Zuylichem in de Kronijk van het Hist. Gen. te Utrecht, 14de jaargang bl. 29vv.:

'Op omtrent tien minuten gaans ten Noorden van den straatweg van de Bilt naar Soestdijk, naast de laan die van daarop het huis Eyckenstein aanloopt, alwaar voor 30 jaren nog alles heide was, doch welke, sedert het bestraten van dien weg, allengs 'tot sparrenbosch en ander plantsoen is aangelegd, vind men, gedeeltelijk in het bosch en op de heide, een bijna regelmatig vierkant, gevormd door eenen aarden wal, overal ongeveer 8 passen breed, en meest een halve Ned. el of iets minder hoog, behalve een gedeelte aan de Zuidzijde, alwaar de hoogte wel 2 el bedraagt; hetgeen misschien aan natuurlijke ongelijkheid van den grond kan worden toegeschreven. De ligging van dit vierkant is ten naasten bij met de vlakke zijden naar de vier windstreken. De Oost- en Zuidzijden, elk ongeveer 385 passen lang, zijn het best bewaard, en kunnen in hun geheel nagegaan worden: duidelijk ziet men dat ter weerskanten van den wal eene grup, oorspronkelijk niet dieper dan een half el, en misschien eens zoo breed, bestaan heeft. De wal schijnt grootendeels uit de gruppen en van de omliggende heide te zijn opgeworpen, en aan de West- en Zuidzijde op 10 a 12 passen afstand nog een smalle grup, evenwijdig van den buitenkant, gehad te hebben. De Westzijde is slechts over eene lengte van omtrent 135 passen te volgen, verder naar den Noord-Westhoek schijnt het terrein in de strekking van den wal uitgegraven of verstoven, of aldaar nimmer eene wal bestaan te hebben.

De Noordzijde schijnt nimmer met eenen wal, maar alleen met eene grup gesloten te zijn geweest, dewijl aan de Noord-Oosthoek duidelijk het einde van den wal, en van daar Westwaarts alleen de sporen eener grup gevonden worden. Binnenin het vierkant zijn wel natuurlijke ongelijkheden van de heide, maar geene sporen van walletjes of kleinere verdeeling te vinden. Op drie of vier plaatsen heb ik den wal doen doorgraven en daaruit bevonden dat hij niet uit omgezonken grond bestaat, maar op de oorspronkelijke heidekorst is opgeworpen, alsmede dat door het verloop der jaren zich boven op eene nieuwe korst, even dik als die der omliggende heide heeft gevormd. Vroeger meende ik dat deze wallen in verband gestaan hadden met eene boerderij, die voor 150 jaren op omtrent 200 passen van de Noordzijde gestaan heeft, doch eene naauwkeurige vergelijking van de strekking, zoowel als het geheel ontbreken van sporen van beplanting op, en van bebouwd grond binnen dezelve, deden mij dit denkbeeld verlaten. Voor eenige jaren bragt ik Dr. J. F. L. Janssen bij de overblijfselen, doch die bekwame oudheidkundige durfde er geen bepaald gevoelen over uiten. Nog minder dus zal ik iets over derzelve bestemming kunnen zeggen, doch wanneer men ze vergelijkt met de beschrijvingen van, in Drenthe, door den geleerde gevondene wallen, dan is de overeenkomst dunkt mij niet te miskennen. Zie zijne Drentsche oudheden [...].

Op omtrent 300 pas Zuidelijk van dit vierkant zijn de sporen van een grooter[e wal], waarvan ook de Zuidzijde het duidelijkst te onderkennen is. Doch deze wal is overal slechts 2 a 3 passen breed en ook minder hoog : door de volmaakt regtlijnige strekking, is evenwel hier, evenmin als in den breeden wal, het werk van menschenhanden te miskennen. Aangenaam zoude het mij zijn indien bekwame oudheidkundigen deze wallen in oogenschouw kwamen nemen, en aanwijzen op welke plaatsen binnen dezelve men kon doen graven, ten einde de bestemming

nader te ontdekken : want daar nergens in den omtrek duidelijke blijken van grafheuvels of woonplaatsen gevonden warden, ben ik hieromtrent in het onzekere.'